

DIA DEL SEMINARI

El diumenge 4 de març celebrem en la nostra diòcesi el Dia del Seminari. Vos anime que en les celebracions de l'Eucaristia tingueu presents als joves que s'estan preparant per al sacerdoci en els nostres seminaris i demaneu a l'Amo dels sembrats que envie operaris als seues sembrats i ens beneïska amb santes i abundants vocacions al ministeri presbiteral. Les comunitats cristianes saben el bé que fa un sacerdot que viu la seua vocació amb fidelitat i lliurament. Que esta jornada siga també un moment per a ajudar a les parròquies, les famílies i als joves a que descobrisquen la grandesa d'esta vocació, perquè no tanquen el cor a una possible crida del Senyor.

Enguany celebrarem la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa. El lema triat per a esta jornada són les paraules de l'evangeli de Lluc, quan ens narra la reacció de la Mare de Déu quan l'àngel li va comunicar que la seua cosina Isabel esperava un fill: "Maria es va alçar i es va posar en camí de pressa" (Lc 1, 39). També el lema del Dia del Seminari (Alça't i posa't en camí) s'inspira en estes paraules de Lluc. El camí vocacional s'ha de recórrer amb les mateixes actituds amb les quals Maria va fer la seua visita a Isabel. No hi ha millor model per a un seminarista que la Verge.

La reacció de Maria és la d'algú que des de sempre ha parat atenció a les coses de Déu, ha anat creixent en l'actitud d'obertura i disponibilitat a la seua voluntat i és dòcil a l'acció de l'Esperit Sant en el seu cor. En el seu posar-se en camí hi ha un element de generositat de qui no dubta a deixar les seues comoditats pel Senyor i arriscar-se a entregar la vida per Ell; però no és la reacció d'una persona irreflexiva. Quan algú ha anat cultivant en l'oració una actitud d'escolta de la Paraula de Déu i ha anat madurant en el desig de seguir a Crist entregant-li la seua persona, està preparat per a posar-se en camí.

Es tracta d'un camí que s'ha de recórrer amb una actitud de fe i de confiança en Déu. Qui vulga tindre-ho tot calculat en la seua vida no tindrà mai la disponibilitat de Maria en el moment de la visitació. L'Evangelí ens diu que es va posar en camí "de pressa". Si haguera sigut una persona calculadora i haguera pensat en els riscos i incomoditats del viatge és possible que no s'haguera posat en camí, però actuava moguda per la fe i sota l'acció de l'Esperit. Qui desitja entregar-li la seua vida al Senyor ha de viure amb la mateixa fe i lliurament generós de María.

El camí de María acaba quan es troba amb Isabel. Quan es contempla l'escena d'esta trobada el sentiment que transmeten els personatges presents en ella és d'una gran alegria en el Senyor que tots comparteixen i es comuniquen mútuament. És l'alegria de la trobada viscuda en la fe, l'alegria pel servei, l'alegria per la salvació que Déu els ha regalat a elles i a tota la humanitat. L'aventura de la vocació sacerdotal pot vore's sovint com un camí ple de riscos, però qui el recorre amb fe arriba a experimentar el que significa el goig de la salvació rebuda i anunciada.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***